

“Economicmechanismoforganizationofautsorsingonindustrialenterprises”, AbstractofPh.D. dissertation, Cand. Sci. (Econ.), Chelyabinsk, Russia.

6. Спірідонова К.О. Механізм запровадження аутсорсингу для оптимізації витрат [Електронний ресурс] / К.О. Спірідонова, Д.А. Климова // Наука в інформаційному просторі: матеріали VII міжнар. наук.-практ. конф., 29-30 вер. 2011 р. – Режим до- ступу: . Spiridonova, K.O. andKlymova, D.A. (2011), “A mechanismofintroductionofautsorsingisforoptimizationofcharges”, Proc. 7th Int. Sci.-Pract. Conf., availableat: www.confcontact.com/node/168.

УДК 330.341

ОЦІНЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ НАФТОГАЗОВОГО КОМПЛЕКСУ

А. В. Шульга

ПАТ «Івано-Франківськгаз»

В. І. Шийко

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: ViraSh@i.ua*

Важливою умовою та запорукою успішної діяльності підприємств в сучасних умовах господарювання є наявність ефективного інноваційного потенціалу. Негайного вирішення даної проблеми потребують стратегічні підприємства нашої країни, серед яких чільне місце посідають нафтогазові суб'єкти господарювання [1]. Дослідженню проблем теоретичного обґрунтування інноваційного потенціалу, його структуризації та формування механізму управління ним присвячена величезна кількість наукових праць вітчизняних та зарубіжних науковців та практиків, проте ще не вироблено єдиної адаптивної методики оцінювання інноваційного потенціалу підприємств різних галузей.

Інноваційний потенціал підприємства нафтогазового комплексу це узагальнююча характеристика, яка формується під впливом безлічі факторів як внутрішнього так і зовнішнього середовища [2]. Досліджуючи наукові праці, що стосуються вирішення проблем інноваційного розвитку підприємств [3,4] умовно підходи до оцінювання інноваційного потенціалу суб'єкта господарювання можна поділити на: системно-розподільний підхід – де інноваційний потенціал є складовою частиною кожної із підсистем підприємства (інноваційність трудового потенціалу, інноваційність виробничого потенціалу, інноваційність фінансового потенціалу, інноваційність маркетингового потенціалу, інноваційність організаційного потенціалу і т. п.), комплексний підхід - де іноваційний потенціал виступає інтегральною оцінкою інноваційності кожної із підсистем підприємства. Щодо системно-розподільного підходу оцінювання інноваційного потенціалу підприємств, то перевагою виступає те, що розраховується система одиничних показників, які детально характеризують кожну окрему підсистему підприємства, на основі даних показників можна оцінити інноваційність

підсистеми проте, загальної оцінки всього потенціалу підприємства не буде отримано, для уникнення такої фрагментарності можна застосовувати комплексний підхід, який дасть уявлення про інноваційність всієї системи загалом. Недоліком комплексного підходу до оцінювання інноваційності підприємств є те, що отримується загальна характеристика інноваційності системи і не відображаються фактори її формування, проте дану проблему можна усунути шляхом проведення факторного аналізу даного інтегрального показника оцінювання інноваційного потенціалу підприємства.

Аналізуючи переваги та недоліки існуючих методик, методів та підходів до оцінювання інноваційного потенціалу підприємств пропонуємо універсальний метод, який буде сформовано на основі двох попередніх. Отже, методика оцінювання інноваційного потенціалу підприємств нафтогазового комплексу з урахуванням особливостей функціонування даної галузі складатиметься з таких етапів: розрахунок одиничних показників ефективності кожної складової інноваційного потенціалу; стандартизація (нормалізація) одиничних показників оцінки кожного із потенціалів – приведення всіх показників до єдиної одиниці вимірювання, де за еталонне значення слід обрати середнє значення відповідного показника або скористатися методами таксономічного аналізу; розрахунок частинних функцій на основі безрозмірних показників оцінки потенціалів; розрахунок інтегрального показника оцінки кожного із потенціалів використовуючи узагальнену функцію Харрінгтона; встановлення вагомості впливу кожного із показників на рівень інноваційного розвитку підприємства; розрахунок інтегрального показника оцінки інноваційного потенціалу; визначення рівня ефективності використання інноваційного потенціалу за шкалою Харрінгтона; проведення факторного аналізу даного показника для ідентифікації вузького місця, визначення резервів ефективності використання інноваційного потенціалу та формування шляхів його підвищення.

Перевагою застосування запропонованого методу оцінювання інноваційності підприємства є те, що в процесі розрахунку враховується синергетичний ефект від взаємодії підсистем підприємства, а також отримуються два рівні інтегральних показників: на першому рівні це інтегральні показники оцінки інноваційності кожної із підсистем підприємства і на вищому рівні узагальнюючий інтегральний показник оцінки інноваційного потенціалу підприємства, який формується на основі інтегральних показників першого рівня. Інтегральний показник оцінювання інноваційності може застосовуватися при рейтингуванні підприємств галузі, тоді як інтегральні показники першого рівня дають всебічну картину рівня інноваційності кожної із підсистем суб'єкта господарювання.

Список використаних джерел:

1. Гораль Л. Т. Аналіз макросередовища функціонування газотранспортних підприємств в контексті використання їх потенціалу [Електронний ресурс] / Л. Т. Гораль // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. - 2015.

- Вип. 1. - С. 122-126. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sepspu_2015_1_25

2. Дунська А. Р. Індикатори оцінки інноваційного потенціалу розвитку промислового підприємства в умовах світового ринку [Електронний ресурс] / А. Р. Дунська // Вісник Національного технічного університету "ХПІ". Технічний прогрес та ефективність виробництва. - 2013. - № 44. - С. 48-58. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vscpitp_2013_44_9

3. Сидорчук І. П. Оцінка сучасного стану інноваційного розвитку промислових підприємств України [Електронний ресурс] / І. П. Сидорчук // Наукові записки [Національного університету "Острозька академія"]. Економіка. - 2013. - Вип. 23. - С. 228-232. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoa_2013_23_46

4. Родіонова І. В. Оцінка наукових підходів у визначенні інноваційного потенціалу підприємств [Електронний ресурс] / І. В. Родіонова // Економіка промисловості. - 2011. - № 4. - С. 204-209. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/econpr_2011_4_34

УДК 005.5:338.2

ПІДХОДИ ДО КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

Н. В. Юдіна

*Лауреат Премії Президента України для молодих вчених,
кандидат економічних наук, доцент, ORCID: 0000-0002-1730-9341
Національний технічний університет України «Київський політехнічний
інститут імені Ігоря Сікорського», Портал «Футуролог» (futurolog.com.ua),
e-mail: Nataly.Yudina@meta.ua*

Стрімкі процеси євроінтеграції Україні, наслідки декількох послідовних економічних і політичних криз поступово призводять до зміни типу економіки країни. Одним з наслідків євроінтеграції очікувано має стати збільшення присутності іноземного капіталу в Україні. Багатьма експертами передбачалося, що одним із шляхів цього буде збільшення кількості іноземних компаній в Україні, які, за прогнозами, мають увійти на український ринок. Однак слід розглядати також і альтернативний спосіб - зміну форм корпоративного управління українськими підприємствами, що може перетворитися на важливу інноваційну тенденцію.

Взагалі можна виокремити два ідеологічні підходи до корпоративного управління підприємствами: східний підхід і західний підхід. Східного підходу до управління дотримуються підприємства таких країн, як, наприклад, Японія, Китай, деякі країни східної Європи. Цей підхід до управління підприємством передбачає, що компанія, незалежно від стану її фінансових справ, завжди залишається у її засновників чи їх нащадків, передається у спадок через декілька поколінь, та у власників присутнє стійке прагнення всі проблеми